

prima instanță: S. Daguța
instanța de apel: N. Cernat, A. Gavrilița, A. Pahopol

ÎN C H E I E R E

05 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii

Tatiana Vieru, Tamara Chișcă-Doneva

studiind cererea de recurs depusă de către Andrei Perebinos,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Olgăi Rotaru, intervenient accesoriu Ruslan Donca împotriva societății pe acțiuni „Moldasig” și Andrei Perebinos, cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Olga Rotaru și Andrei Perebinos și menținută hotărârea Judecătorie Ciocana, municipiul Chișinău din 18 ianuarie 2013, de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 20.04.2012 Olga Rotaru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Perebinos și SA „Moldasig” cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 01.02.2012 aproximativ la orele 06:00, în mun. Chișinău, pe str. Maria Drăgan,7 a avut loc un accident rutier produs de pîrîtul Andrei Perebinos, care conducea automobilul de model „Mercedes Sprinter” cu n/î CNP 543, fiind remorcat de un alt autoturism.

Menționează reclamantul că automobilul pîrîtului a derapat și a tamponat autoturismul de model „Mazda 323” cu n/î HNAS 739, care staționa regulamentar.

Precizează reclamanta că în baza comodatului ea este posesoarea autoturismului de model „Mazda323”, iar proprietarul a cesteia este Ruslan Donica.

Mai menționează reclamanta că conform procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator al Serviciului poliției rutiere CGP mun. Chișinău, vinovat de încălcarea Regulamentului de circulație rutieră și producerea accidentului rutier a fost recunoscut pîrîtul Andrei Perebinos.

Sușine reclamanta că pârîtul Andrei Perebinos, fiind asigurat de răspundere civilă auto la pârîtul SA „Moldasig”, a refuzat să repare prejudiciul cauzat din cont propriu.

La 02.03.2012 asiguratorul SA „Moldasig”, în urma inspectării automobilului „Mazda 323” cu n/î HNAS 739, a întocmit procesul-verbal prin care s-a constatat starea satisfăcătoare de întreținere a automobilului avariat și s-a enumerat piesele avariate, cu ce nu este de acord considerînd că utilizarea calificativului „satisfăcătoare” nu corespunde stării adevărate a autoturismului, apreciat conform Hotărîrii Comisiei Naționale a pieței financiare pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de determinare a uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicule, nr.13/1, din 03.04.2008.

În opinia reclamantei, prin subaprecierea stării tehnice a autoturismului, pârîtul SA „Moldasig” a diminuat suma prejudiciului cauzat prin aplicarea unui coeficient mai mare al uzurii.

La 12.03.2012 SA „Moldasig” a întocmit un acord privind plata despăgubirilor materiale în sumă de 5091,09 lei. Proprietarul autoturismului „Mazda 323” Ruslan Donica a semnat acest acord, a primit suma despăgubirii, însă a consemnat că nu este de acord cu suma despăgubirii și are pretenții către persoana vinovată. În aceste condiții, consideră că acordul încheiat a pierdut efectul juridic și nu are caracterul total, definitiv și necondiționat.

Ținînd cont de starea lucrurilor, în vederea constatării prejudiciului material efectiv cauzat reclamantului în accidentul rutier, la data de 01.02.2012, reclamanta s-a dresat la Centrul de Expertize Independente SRL „CEXIN”, care a invitat pârîții la efectuarea constatării-tehnice, însă pârîții nu s-au prezentat.

Astfel, indică reclamanta că prin actul din 04.04.2012 efectuat de SRL „CEXIN” a fost stabilit că starea de întreținere a autoturismului de model „Mazda 323” corespundea calificativului „medie”. Prin urmare, valoarea despăgubirii care urma a fi acordată de pârîtul SA „Moldasig” ținînd cont de gradul de uzură cu calificativul „medie” trebuia să constituie sumă de 7829 lei.

Avînd în vedere că, pârîtul SA „Moldasig” a achitat prejudiciul doar în sumă de 5091,09 lei, acesta urmează a fi obligat la plata în beneficiul reclamantei a diferenței în sumă de 2737,91 lei.

Referitor la pretenția împotriva pârîtului Andrei Perebinos, reclamanta a indicat că, conform raportului de constatare tehnico-științifică SRL „CEXIN”, prețul mediu pe piață a pieselor de schimb deteriorate ale autoturismului de model „Mazda 323” constituie 12563 lei, iar ca urmare a deducerii coeficientului de uzură (79%) prețul final constituie 2638 lei. Avînd în vedere că prejudiciul cauzat urmează a fi recuperat integral, iar repararea autoturismului presupune înlocuirea pieselor deteriorate cu piese noi, pârîtul Andrei Perebinos urmează a fi obligat la repararea reclamantului diferenței prejudiciului neacoperit de compania de asigurare la capitolul valorii pieselor de schimb, ce constituie sumă de 9925 lei.

Totodată, în urma producerii accidentului rutier, reclamantei i-a fost cauzat prejudiciu moral, deoarece în perioada 23.01.2012 - 26.01.2012 dînsa a fost spitalizată pentru efectuarea unui tratament și intervenții chirurgicale, iar în urma externării din instituția medicală, trebuia să se prezinte regulat la medicii de

specialitate pentru continuarea tratamentului fiindu-i recomandat evitarea efortului fizic.

Prin urmare, menționează reclamanta că imposibilitatea folosirii automobilului deteriorat în rezultatul accidentului de la 01.02.2012, i-a provocat incomodități ce i-au cauzat suferințe fizice și psihice.

Solicită Olga Rotaru, încasarea prejudiciului material de la SA „Moldasig” în mărime de 2737,91 lei, iar de la Andrei Perebinos în mărime de 9925 lei și prejudiciului moral în mărime de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana din 18 ianuarie 2013, acțiunea a fost admisă parțial.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013, apelurile declarate de către Olga Rotaru și Andrei Perebinos au fost respinse și menținută hotărârea primei instanțe.

La 31 mai 2013, Andrei Perebinos a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea admiterii pretențiilor Olgăi Rotaru, cu emiterea unei noi hotărâri în această parte prin care să fie respinsă ca nefondată pretenția privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată de la Perebinos Andrei în favoarea Olgăi Rotaru.

Totodată solicită dispunerea încasării din contul intimatei în folosul recurentului a cheltuielilor de judecată compuse din sumele achitate în calitate de taxă de stat la declararea apelului și recursului în cauză, conform ordinelor de încasare anexate în dosar, în total 373 lei.

Invocă recurentul că soluția instanței de apel este una neîntemeiată și ilegală, dictată de interpretarea eronată a normelor de drept material.

Consideră recurentul că, în condițiile existenței contractului de asigurare de răspundere civilă auto, în cazul accidentului rutier din speță urmează să poarte răspundere materială asigurătorul SA „MOLDASIG”, dar nu asiguratul Perebinos Andrei.

Totodată, la determinarea cuantumului prejudiciului urma să fie dispusă repararea prejudiciului real cauzat, restabilindu-se situația preexistentă cauzării accidentului, luându-se ca punct de reper compensarea prețului care îl aveau piesele deteriorate în momentul producerii accidentului, dar nu compensarea valorii de nou a acestora, așa cum a fost dispusă, eronat, prin hotărârea primei instanțe menținută de instanța de apel.

Menționează recurentul că nici prima instanță și nici instanța de apel nu au luat în considerare prevederile generale în materia reparării prejudiciului, interpretând eronat/extensiv norma de la art.1398 alin.(1) CC cu referire la întinderea prejudiciului ce urma a fi reparat.

La fel, consideră recurentul că instanța de fond eronat a dispus repararea prejudiciului prin încasarea valorii de nou a pieselor deteriorate, astfel depășindu-se limitele instituției „restabilirii situației preexistente cauzării daunei”.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează că conform art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din

CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Andrei Perebinos, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art.433 lit. a) CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de către Andrei Perebinos se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tatiana Vieru
Tamara Chișcă-Doneva